

M E L D I N G O M P L A N E R F O R S T Ø T T R O P P .

Den Norske Legion.

Btl. kommandoplass, den 12.4.1942

1. Fienden. (Mål -se skisse)

Fra våre egne til de fiendtlige skyttergraver går den såkalte overløpergraven. Avstanden mellom egne og fiendens linjer utgjør omtrent 100 meter. I forlengelsen av overløpergraven litt til høyre, ligger en fiendtlig bunker. Langs de fiendtlige skyttergraver mot nord, ligger 2 store bunkere. Videre nordover befinner det seg skytterstillinger og nok en bunker. Fra de fiendtlige linjer går løpegraver bakover.

2. Oppdrag:

En støttropp fra 4. kompani, kaptein Berg, forsterket med pionerer, går gjennom overløpergraven fram mot de fiendtlige stillinger. Der ødelegger de de 3 fiendtlige bunkere, tar fanger og erobrer fiendtlige våpen.

Støttroppens 3 grupper følger veien som er angitt på skissen, går tilbake i den fiendtlige graven og videre gjennom overløpergraven tilbake i egne stillinger.

3. Tenkt forløp:A. Sammensetning og formasjon.

Støttroppens nøyaktige sammensetning og formasjon blir forelagt av støttroppens fører og legionskommandøren.

B. Bevæpning og utrustning.

Se punkt A.

C. Tid:

Natten mellom 15. og 16. april

Støttroppen forlater egne stillinger kl 0130.

Tidsbehov: For framrykkingen til de fiendtlige stillinger ca- 20 min.

For utførelse av selve oppdraget ca. 5 min.

For tilbaketrekningen ca 10 min.

D. Felles orientering til støttroppens deltakere om oppdrag og gjennomføring:

a) Orientering om terrenget fra stillingene og fra observasjonspost.

b) Støttroppsførerens og gruppeførernes personlige lendeorientering.

c) Drillmessig undervisning med hver enkelt støttroppdeltaker om deres oppgaver og plikter.

d) Innskyting av tunge våpen mot bestemte mål.

e) Anvisning til kompaniene om hvordan de skal forholde seg før, under og etter støttropp-oppgaget.

(Det samme gjelder naboavsnittene)

f) Sikkerhetskontroll av sambandstjenesten.

E. Understøttelse fra tunge våpen.

- a) Lett artilleri. Oppdrag: På kommando å legge sperreild i de fiendtlige hovedstillinger.
- b) Tunge og lette bombekastere. Oppdrag: På kommando uløse en sperreild for å avskjære et eventuelt fiendtlig motstøt.
De tunge maskingeværene skyter seg inn mot de kjente fiendtlige mitraljøsestillinger.
Det lette artilleri, de tunge bombekastere og de tunge maskingeværene skyter seg i løpet av 3 dager uten å virke påfallende, inn mot sine sperreildområder.

F. Ildgivning fra tyngre våpen blir bare utløst ved legionskommandørens ordre. Lederen av støttroppen kan ved en rekke grønne signallys også forlange sperreild lagt.

G. På røde lyssignaler fra egne stillinger, trekker støttroppen seg øyeblikkelig tilbake. Støttroppslederen kan, dersom han finner det nødvendig, avbryte foretagendet ved oppskyting av 2 plystrepatroner. Etter avslutning av oppdraget blir likeledes 2 plystrepatroner avfyrt.

H. Gjennomføring av det egentlige støttroppoppdraget.

Støttroppslederen utarbeider nøyaktige planer for gjennomføringen og forelegger planene for legionskommandøren.

Alminnelige bestemmelser:

- a) Ingen må la seg ta til fange.
- b) Støttroppleder og gruppeførere er ansvarlige for at alle menn kommer tilbake, levende eller døde.
- c) Soldbok, gjenkjenningsmerke og samtlige kpirer forblir ved kompaniene og avleveres før oppdraget starter.

Den norske Legion

Bat.hovedkvarter, den 12.4.1942

Plan for støttroppen den 16. april 1942.

Punkt 1.

Sammensetning av troppen:

Deltakere:	Kaptein Berg	Komp	4
	Løytnant Vestad	"	4
	Fenrik Ljungberg	"	4
	Sersjant Weymarn	"	3
	" Jøntvedt	"	4
	" Rømesmo	"	4
	" Tronrud	"	4
	" Ludwigsen	"	4
Korp.	Simonsen	"	4
"	Kristiansen	"	4
"	Bay	"	4
Menig	Kristensen	"	3
"	Kullgren	"	3
"	Alme	"	4
"	Isaksen	"	4
"	Schønheyder	"	4
"	Staksrud	"	4
"	Fuhre	"	4
"	Kastmann	"	4
"	Shaksby	"	4
"	Eriksen	"	4
"	Lexau	"	4
"	Lindbom	"	4
"	Løvold	"	4
"	Sem	Kr. korr.	

Tilsammen 25 mann.

Punkt 2.

Gjennomføring av støttroppen:

Støttroppen går i 3 grupper mot punktene A, B og C (se skisse)

Fører for gruppe A: Løytnant Vestad

" " " B: Kaptein Berg

" " " C: Fenrik Ljungberg

Oppdrag:

Løytnant Vestad går med sin gruppe ut fra lytteposten, gjennom stedet hvor piggetrådsperringen er blitt skutt vekk og til punkt B hvorfra de går ned i den fiendlige graven -for herfra å gå til høyre (mot syd) for å nedkjempe postene her. De eventuelle våpen som måtte befinne seg der må bli tatt med. 2 mann blir sendt ca. 20 meter til venstre fra innbruddstedet og sikrer derfra mot en framrykking fra nord. Bunkeren som etter all sannsynlighet befinner seg like bak skytestillingene tilintetgjøres. Gruppen går på signal -2 plystrepatroner-sydover i den russiske graven og videre i overløpergraven tilbake til egne stillinger. Løytnanten går som siste mann.

Jeg, kaptein Berg går med min gruppe mot punkt B. fra utgangspunkt lytteposten. Tidspunkt: Straks etter løytnant Vestad. Går fram til utgangsstilling omtrent midt mellom lytteposten og punkt B. Når løytnant Vestad har nådd punkt A., går jeg med en del av min gruppe på høyre side av punkt B. og derfra i den russiske graven. Sersjant Tronrud med den andre del av gruppen løper samtidig på venstre side av punkt B. og derfra i graven. Min gruppes oppgave er å ta fanger ved den høyre bunkeren. Sersjant Tronrud med sin gruppe sprenger først den venstre bunker og deretter den høyre. Når oppdraget er utført, samme vei som løytnant Vestad tilbake. Jeg går som sistemann på avsnittet i overløpergraven. Sersjant Tronrud har ansvaret for at eventuelle fanger blir tatt med tilbake.

Fenrik Ljungberg går gjennom overløpergraven fram til punkt C. Fra dette punkt sendes 2 mann omtrent 20 meter mot syd for derfra å demme opp for russisk framgang fra syd. 1 mann blir sendt til den forlatte bunkeren og sikrer herfra i retning landtungen. Fenrik Ljungberg med resten av sine menn, sprenger bunkeren som befinner seg like til venstre for punkt C. Når dette oppdrag er utført, blir de som har deltatt i sprengningen sendt inn i overløpergraven som veivisere. Pesten blir stående som sikring inntil nærmere ordre fra meg.

Punkt 3: Særordre til hver enkelt mann.

Løytnant Vestad. Bevæpning: Pistol, maskinpistol, 8 egg- og 2 skafthåndgranater.

Sersjant Rømesmo: Bevæpning: Maskinpistol, 8 egg- og 2 skafthåndgranater i brødposen. Oppdrag: Å sikre mot overfall fra venstre (nord). Hopper straks etter løytnant Vestad i graven, går så ca. 20 meter mot venstre og blir stående der til 2 plystrepatroner blir avfyrt. Går deretter sydover i graven og tilbake gjennom overløpergraven

Menig Fuhre. Bevæpning: 8 egg- og 2 skafthåndgranater i brødposen. ma. pist. Oppdrag: Å følge sersjant Rømesmo. Oppdrag forøvrig som for sersjant Rømesmo.

Sersjant Jøntvedt. Bevæpning: 8 egg- og 2 skafthåndgranater i brødposen. I tillegg i samme pose en sprengladning på 3 kg. Oppdrag: Går, så snart han er kommet ned i graven til høyre og sprenger bunkeren evtl 2 bunkere som befinner seg der. Går deretter sydover i den russiske graven, hjelper til med å ta hånd om fiendtlig våpen som måtte være tatt og bringer disse med seg tilbake gjennom overløpergraven.

Menig Schönheyder. Bevæpning: Pistol, 4 skafthåndgranater og 2 sprengladninger hver på 3 kg. i brødposen. Oppdrag: Sprenger bunkere sammen med sersjant Jøntvedt. Ellers som sersjant Jøntvedt.

Løytnant Vestad. Bevæpning: Pistol, maskinpistol, 8 egg- og 2 skafthåndgranater i brødposen. Oppdrag: Støter, etter å ha kommet ned i graven mot høyre (mot syd), bekjemper evtl. fiendtlig motstand og sørger for at de fiendtlige våpen blir medbragt. Ved signal, 2 plystrepatroner går han i nordlig retning til sikringen og med denne sydover.

Menig Staksrud. Bevæpning: Pistol, 4 skafthåndgranater og 8 egg- og 2 skafthåndgranater samt en 3 kilos sprengladning i brødposen. Oppdrag: Følger straks etter løytnant Vestad og nedkjemper eventuell fiendtlig motstand med håndgranater. Følger ellers ordrer fra løytnant Vestad.

Menig Alme. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Følger løytnant Vestad og følger eller ordre fra ham.

Menig Isaksen. Bevæpning: 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Sikrer mot eventuell fiendtlig framstøt i eventuelle tverr-graver. Ellers under kommando av løytnant Vestad.

Sersjant Ludwigsen. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Når han har nådd den russiske graven, går han ca. 20 meter til høyre (mot syd), sikrer mot framstøt fra syd og blir stående til ordre om tilbaketrekning

Menig Lexau. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 haåndgranater i brødposen. Oppdrag: Følger sersjant Ludwigsen og har ellers samme oppdrag som ham.

Fenrik Ljungberg. Bevæpning: Pistol, 4 skafthåndgranater og 2 sprengladning er hver på 3 kg. i brødposen. Oppdrag: Når han er kommet fram til den russiske graven, går han straks mot venstre (mot nord) og sprenger den første bunkeren. Når sprengningsoppdraget er utført, blir de øvrige som har deltatt i sprengningen sendt tilbake gjennom overløpergraven hvor de anbringes som poster og veivisere. Selv venter fenrik Ljungberg ved enden av overløpergraven til kaptein Berg kommer. Siden etter ordre fra kaptein Berg.

Korporal Løvold. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater samt 1 sprengladning på 3 kg. i brødposen. Oppdrag: Følger fenrik Ljungberg og hjelper til med sprengningen. Deretter etter ordre fra fenrik Ljungberg

Korporal Kristiansen, Normann. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Følger fenrik Ljungberg og sikrer mot eventuelle framstøt fra tverrgravene. Ellers etter ordre fra fenrik Ljungberg.

Menig Lindbom. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Går opp på en forlatt bunker og sikrer i østlig retning landtungen og framstøt i graven mot den forlatte bunkeren. Går tilbake etter ordre fra fenrik Ljungberg.

Sersjant von Weymarn. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. 1 lyspistol med ammunisjon, 5 plystrepatroner, 5 grønne lyspatroner. Oppdrag: Følger kaptein Berg for å ta eventuelle fanger ved den høyre (sydlige) store bunkeren. Fungerer i dette tilfelle som tolk. Ellers etter ordre fra kaptein Berg.

Korporal Simonsen. Bevæpning: Maskinpistol. 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Sikrer den midtre gruppen mot fiendtlige framstøt fra tverrgravene. Sørger for tilbakeføring av eventuelle fanger. Ellers etter ordre fra kaptein Berg.

Menig Eriksen. Bevæpning: Pistol, 4 skaft- og 8 egghåndgranater samt 1 sprengladning på 6 kg. i brødposen. Oppdrag: Åpner sammen med kaptein Berg den høyre, store bunkeren for å ta med eventuelle sårede russere som fanger. Ellers etter ordre fra kaptein Berg.

Menig Kullgren. Bevæpning: Maskinpistol. 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. 1 sprengladning på 3 kg. også i brødposen. Oppdrag: Sikrer den midterste gruppen mot framstøt fra landtungen. Fører eventuelle fanger tilbake. Ellers etter nærmere ordre.

Sersjant Tronrud. Bevæpning: Maskinpistol. 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Fører den venstre del av kaptein Bergs gruppe som foruten Tronrud består av følgende legionærer: Menig Kristiansen (pioner), korporal Bay, menig Shaksby og menig Kastmann. Går på venstre side av begge de store bunkerene mot nord og sprenger den første bunker på høyre hånd. Etter at denne bunkeren er sprengt, videre i sydlig retning til neste bunker og sprenger den. Avdelingen går deretter tilbake gjennom overløpergraven på signal 2 plystrepatroner eller etter ordre fra kaptein Berg.

Menig Kristensen. Bevæpning: Pistol, 4 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. 2 sprengladninger også i brødposen. Oppdrag: Sprenger begge de store bunkerene.

Korporal Bay. Bevæpning: Maskinpistol, 2 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Bay går etter at han er kommet ned i graven, ca. 20 m. mot venstre og sikrer den midterste gruppen mot eventuelle framstøt fra nord. På signal, 2 plystrepatroner, går han i sydlig retning tilbake gjennom overløpergraven.

Menig Shaksby. Bevæpning: Pistol. 4 skaft- og 8 egghåndgranater og 1 sprengladning på 6 kg. i brødposen. Oppdrag: Hjelper Kristensen med sprengningen. Ellers samme oppdrag som Kristensen.

Menig Kastmann. Bevæpning: Pistol. 4 skaft- og 8 egghåndgranater og 1 sprengladning på 3 kg. i brødposen. Oppdrag: Går med sersjant Tronrud og sørger for at døren til bunkeren blir sprengt. Ellers etter ordre fra sersjant Tronrud.

Menig Sem. (krigskorresp.) Bevæpning: Pistol. 4 skaft- og 8 egghåndgranater i brødposen. Oppdrag: Følger kaptein Berg. Hjelper til med tilbaketransport av fanger. Ellers etter ordre fra kaptein Berg.

Ordre til samtlige.

Alle møter kl. 22 ved kaptein Bergs kommandoplass.
Mot kvittering fra sersjant Kavli leveres gjenkjenningsmerke, soldbok og private papirer.

Antrekk: Marsjstøvler, skibukser, grønn frakk, stålhjelm. Stålhjelmen skal være innsmurt med søle.

Utstyr som kan forårsake bråk, må fastgjøres slik at bevelser ikke røpes.

Hver mann utfører sitt oppdrag raskest mulig.

Ingen må blande seg inn i en annens oppdrag.

Eventuelle sårede eller falne bringes av nærmeste kamerat med tilbake.

En hver må sørge for at hans oppdrag blir utført snarest mulig.

Unødvendig snakk må ikke forekomme.

Bare de forskjellige førere for de forskjellige oppdrag kan gi ordrer.

På signal 2 plystrepatroner går alle som ikke har noen særordre tilbake til egne stillinger gjennom overløpergraven.

Feltropet er: "For Quisling"

Kjenningsord for natten 15.-16. 4 : "Braunschweig"

(Sign.) R. Berg

Kaptein og kompanisjef.

Her følger så en nøktern beretning om hendelsesforløpet skrevet av krigskorrespondenten Bjarne Sem som selv deltok i støttroppen.

=====

Støttroppen om natten 16.april 1942.

=====

Ledelse: Kaptein Berg.

=====

Opstart

Vi sto samlet i våre egne skyttergraver ved utgangen av overløpergraven klokken halv to om natten. Vi ventet på kaptein Berg som kom sammen med majoren litt over halv to. I en fart ble lagene ordnet og vi gikk hurtig gjennom overløpergraven. Snart steg vi ut av den og gikk godt dekket av en dalskråning framover mot de fiendtlige linjer. Det gikk som vanlig opp noen lyskuler over feltet, og vi måtte søke dekning et par ganger. Her skilte så høyre fløy lag og gikk under føring av fenrik Ljungberg ut til høyre. Midtre og venstre gruppe fortsatte rett fram, over en vei som gikk midt mellom våre og de russiske linjene. Vel kommet over dreiet vi skarpt av mot nord og fulgte veigrøften som løp langs de russiske linjene i en avstand av vel 40-50 meter. Grøften ydet god dekning, men frammarsjen gikk for fort og alle bakenfor midten hadde vanskeligheter med å følge etter. Det var et hull i piggrådsperringen like ved en stor furu ca 50 m. framme ved grøften. Løytnant Vestad gikk inn gjennom dette og tok av til venstre fram mot en russisk maskingeværpost. Etter løytnantens utsagn skulle midtgruppen stoppe her og vente til de merket at hans gruppe var kommet i aksjon. Så skulle kaptein Berg rykke fram. Imidlertid ble vi på dette tidspunkt uten tvil oppdaget fra de russiske linjene. Løytnant Vestads gruppe er uten tvil kommet helt usett gjennom piggråden, men midtgruppen er blitt oppdaget mens vi ennå befant oss i grøften. Det ble sendt opp flere lyspatroner, og et lett maskingevær mellom de to bunkersene vi skulle ta oss av, ble meget sjenerende. Fra dette øyeblikk av ser det ut til at kaptein Berg har rykket fram idet han tar skarpt av til høyre og trekker gruppen etter seg slik at alle mann blir liggende på linje mot bunkersene. Dette skjedde imidlertid på et så tidlig tidspunkt at de bakerste folkene i midtgruppen ikke hadde rukket å ta igjen den åpningen som den hurtige framrykkingen hadde ført til. Tre mann ble således liggende bak den store furua som sto ved piggråden fordi de ble hardt presset av det lette maskingeværet. Lyskulene begynte nå å bli meget sjenerende. Samtidig hører vi også flere eksplosjoner av håndgranater i selve graven ved de to bunkerne men maskingeværet fortsetter sin virksomhet uanfektet. Akkurat i dette øyeblikk må det være at kaptein Berg er falt. Etterhvert samles hele gruppen mellom to store trestammer som lå i V-form fram mot den russiske graven. En mann kunne fortelle at det var en som allerede var falt, men ingen visste hvem. En mann var såret og Tronrud som hadde overtatt kommandoen, lente seg mot en trestamme og sa noe om at "En eller annen fikk gjøre noe, for han hadde fått en trøkk i hue så han visste hverken ut eller inn". Dette skyldtes antagelig en mineeksplosjon som han var kommet for nær. Det må her innskytes at Tronrud fulgte tett etter kaptein Berg, mens han iflg. planen skulle vente på sitt lag og gå til venstre mens kaptein Berg gikk til høyre. Det er mulig at dette er skjedd etter ordre fra kapteinen p.g.a. den forandrede situasjon som var oppstått i og med at vi ble oppdaget. Like forut for denne episoden hvor Tronrud satte seg opp mot treet, var det gått opp en plystrepatron, sannsynligvis fra de russiske linjene. Imidlertid ser det ut til at flere har latt seg villedes av denne, og i overensstemmelse med instruksjonen, ble det gitt ordre om tilbaketrekning. Det var riktig nok to plystrepatroner som skulle være tegnet på tilbaketrekning, men antakelig har noen her ment at kapteinen bare fikk tid til å skyte av den ene. Vi trakk oss så tilbake i forskjellige retninger idet den sårede ble trukket med.

Under dette hører vi en voldsom eksplosjon fra den venstre fiendtlige bunkeren og blir fullstendig i villrede om hva som egentlig foregikk. Tilbaketrekningen var imidlertid et faktum, og det er under dette at de fleste går på miner og blir såret.

Mens alt dette foregår er venstre fløy under løytnant Vestad rykket fram mot sine oppgitte mål. De stopper et øyeblikk ved en furu som de ikke kjenner igjen. De hadde nemlig en furu som hjørnestein i sin marsjrute. De fortsetter imidlertid fram langs linjene og finner til slutt den furua de skulle forandre marsjruten ved. Mens dette foregår, hører de eksplosjoner fra håndgranater på det midtre avsnittet og det forbauser og engster dem fordi dette ikke gikk etter planen. Selv hopper de imidlertid etter ned i gravene og gjør rent bord, sprenger sine bunkere og fullfører sine oppgaver mens Rømesmo og Fure sikrer utover mot venstre. Alme blir skadet i foten av en håndgranat og blir hjulpet bakover. Løytnant Vestad går sammen med Jøntvedt, Schönheyder og Isaksen gjennom gravene over til høyre for å støtte kaptein Berg. De kommer fram men finner ingen i graven, sprenger den ene bunkeren til venstre og går ut av graven ved den venstre bunkeren for å lete etter kapteinen. Imidlertid har Jøntvedt fått begge ben slått av ved håndgranater eller også ved selve eksplosjonen i bunkeren. Løytnant Vestad traff Kastmann like nedenfor bunkeren og spurte ham etter kapteinen. Kastmann pekte da i retningen hvor kapteinen måtte ligge og sa at han ikke hadde sett ham siden vi gikk ut av våre egne graver. Løytnanten fortsatte videre til høyre og fant Tronrud som da var gått framover til kapteinen igjen etter at alle hadde begynt å trekke seg tilbake. Da Tronrud ble funnet, lå han helt stille og på spørsmål om han var såret, kunne han bare nikke. Da løytnanten spurte ham om hvor han hadde vondt, svarte han at det gjorde vondt overalt. Han var helt løs i armer og ben da løytnanten kjente på ham. På spørsmål om hvor kapteinen var, viste han videre mot høyre. Like ved fant da også løytnanten kaptein Berg. Han lå med ansiktet mot jorden. Det viste seg at han var blitt truffet alvorlig i brystet, høyst sannsynlig av splinter enten fra miner eller håndgranater. Likeledes virket det som om ansiktet var slått inn uten at det dog hadde mistet noe av sin form. Fra dette øyeblikk er tilbaketrekningen fullstendig over hele linjen.

På høyre fløy hadde Ljungberg gått fram, klippet piggetråden, stormet graven og sprengt den bunkere de hadde fått utpekt. Like etter sprengte Ljungberg en bunker helt alene. De hadde en del kamp i graven og sersjant Ludwigsen skjøt bl.a. ned en russer som ville skyte Ljungberg bakfra. Det var mange stikkgraver ut fra hovedgraven og bakover, og russerne forsvant gjennom disse for så å dukke opp på en annen kant. Løvold ble såret og to mann fikk ordre om å hjelpe ham bakover. Det greide seg ikke med de to og Ljungberg ba Ludwigsen ta i med dem mens han selv dekket tilbake-toget. Han overtok alle håndgranatene fra Ludwigsen da. Like oppe på gravkanten gikk imidlertid Normann Kristiansen på en mine, og Ludwigsen ville overta beringen av Løvold selv. Han hadde fått Løvold opp på ryggen og tatt ett skritt da han selv gikk på en mine og fikk foten ødelagt. Han måtte da sørge for seg selv og krabbet på egne krefter tilbake.

I Ljunbergs gruppe befant seg også menig Lindbom. I det han var kommet seg inn i russergraven, gikk han slik hans instruks var, straks opp på en forlatt bunker for å sikre mot høyre. Han kastet håndgranater bak og på begge sider av bunkeren og tok stilling med sin maskinpistol. Han hørte to kraftige eksplosjoner av bunkerne som fløy i luften. Litt etter kom Ljungberg opp til ham. De skulle egentlig vente på de to andre gruppene som skulle komme tilbake til dem før tilbaketuren til egne linjer. Da gikk det opp en lyskule og de gikk i dekning, men Ljungberg kom med ryggen mot russerne og ble truffet av M-G-kuler i ryggen. Lindbom ville krabbe bort til ham, og var akkurat framme da Ljungberg sa: "Jeg er ferdig, Lindbom" I det samme eksploderte en mine som ødela det ene benet til Lindbom som da måtte krabbe tilbake. Han krabbet utover mot venstre for å komme klar av ilden som lå over midtfeltet. Framme ved egen piggetråd samlet han seg og gjorde et kraftig sprang over piggetrådsperringen og falt ned helt klar av den. Litt etter var han framme på den andre siden av graven.

Det følgende er en mer følelsebetont skildring av den samme krigskorrespondent Bjarne Sem skrevet litt senere:

"F O R Q U I S L I N G."
=====

Det felttroppet kaptein Berg ga oss den natten vi dro ut, kom i de nærmeste timene til å få en annen betydning enn den opprinnelige, nemlig den å tjene som et kjenningssignal. Ropet i seg selv hadde en fin psykologisk virkning da det ble gjentatt fra alle kanter ute i Ingenmannsland. Hver gang vi hørte det, var det som om det gikk et elektrisk støt gjennom oss, og det ansporet for hver gang alle mann til å gjøre sitt ytterste. De usårede fikk gjennom det en oppfordring til fornyet innsats, og de sårede fikk nye krefter.

Den høyeste og dypeste betydning fikk dette felttroppet gjennom sersjant Ole Rømesmo, som ga det akkurat det yttrykket vi alle følte det hadde, da han ble båret døende inn i graven hos oss. Han merket at han var kommet i sikkerhet blant kamerater igjen, og da løftet han hodet og sa: "ALT FOR QUISLING", - Så døde han. (Sanitetssersjant Rygvdal).

Akkurat denne betydning var det alle mann la i ordet, og korporal Hermann Bay mente det samme der han ble båret bakover av tre mann. Han hadde fått kneet knust av en mine og leggen hang helt løst i knehasene. Han hang om halsen på to mann mens tredjemann bar benene hans oppe for å lindre noe av smertene. Tross smertene og tross vissheten om at han ville miste benet og bli krøpling, løftet han allikevel hodet og ropte gang på gang: "FOR QUISLING". Men det tonelaget han hadde da han ropte ut over Ingenmannsland, gjorde felttroppet til en trosbekjennelse som var blitt et felleseie for alle mann der ute.

Løytnant Vestad slo seg gjennom de russiske gravene fram mot midtgruppen under kaptein Berg. Han sprengte den ene bunkeren som midtgruppen skulle ha tatt og gikk ut av graven sammen med de tre som hadde fulgt ham hele tiden, Jøntvedt, Schønheyder og Isaksen. - Jøntvedt fikk da slått av begge benene - og alene gikk løytnant Vestad tvers over feltet foran det russiske maskingeværet, fant sersjant Tronrud som ennå levde, og litt senere kaptein Berg som var død. Så gikk han samme vei tilbake og løp bakover for å hente hjelp. Da dette var gjort dro han opp til Jøntvedt igjen for å hjelpe ham, men ble selv såret av en mine.

Menig Isaksen ble igjen ~~ble igjen~~ hos Jøntvedt sammen med Fure. Isaksen hadde brakt med seg en fange som Fure skjøt da de ikke kunne få ham med seg lenger. De trakk sammen den sårede Jøntvedt med seg, kom opp i et tett minebelte og Fure ble såret. I dette øyeblikk var det at løytnant Vestad kom tilbake - og ble såret. Isaksen bar da Fure tilbake. Løytnanten ble senere funnet av en av hjelpemannskapene, sersjant Reidar Holst, som bar ham tilbake og ble selv såret.

Korporal Simonsen bar inn Alme som var blitt såret under operasjonen i graven på venstre avsnitt.

Menig Vifstad (hjelpemannskap) gikk tre ganger ut for å hente sårede. Hver gang bar han alene en mann inn. Da han gikk tilbake andre gangen, så han en såret ligge like ved og han gikk da ut for å hente denne. Det var korporal Normann Kristiansen. Idet Vifstad løfter ham opp, eksploderte en mine og kaster ham over ende. Idet han så reiser seg igjen, eksploderer to miner, en ved hvert ben og river føttene av. Da han litt etter kom til seg selv igjen, krabbet han alene tilbake til egne linjer, men først tok han med tre maskinpistoler som han hadde om halsen da han ble brakt inn. Tross smertene var han i utmerket humør, og han ville ikke ta imot en tilbudt sigarett fordi det ikke var en "Blue Master". Ellers var han lei for at han var blitt tatt av en lumsk mine og ikke i ærlig kamp.

Stabssersjant Marstrand var to ganger ute ved den russiske piggtrådsperringen og hentet sårede. Han var i hjelpemannskapene.

Korporal Bay - om ham må det videre tilføyes at han så Tronrud bli såret og gikk fram for å hjelpe ham. Han bar ham et stykke bakover, men fikk kneet knust av en mine og måtte selv hjelpes. Han hadde sett kaptein Berg ligge ved siden av Tronrud. Typisk nok sa han, da han ble transportert bakover at han var lei for at krigen var slutt for hans vedkommende.

Sersjant Holst hadde fått tærne slått av av en mine, og vel tilbake i egne stillinger nektet han å ta imot legehjelp før kameratene hans var blitt hjulpet. De trengte det bedre, mente han.

Korporal Normann Kristiansens siste ord var: "slik endte legionær Normann Kristiansen sin bane.

Menig Erik Eriksen søkte seg fram over feltet og fant Bay som han trakk med seg - for det meste liggende på marken p.g.a. sperreilden. Han kom omtrent ned til den russiske piggtråden da han ble hjulpet av Simonsen som tok et tak sammen med ham og hjalp til med å bære den tunge Bay bakover.

Menig Sem støtte først på en mann som var såret i foten og som med noe hell hadde maktet å ta seg et stykke bakover. Han trakk denne inn i overløpergraven. Der traff han hjelpemannskaper under føring av Christensen fra 3. kompani. Christensen overtok den sårede og trakk ham tilbake gjennom graven. Sem fortsatte ut i ingenmannsland igjen og viste hjelpemannskapene vei. Underveis ble han anropt av Eriksen og Simonsen om hjelp da de ikke maktet å få med seg Bay lenger, og Sem tok fatt sammen med dem, mens hjelpemannskapene forøvrig tok fatt i de nærmestliggende med en gang.

Bjarne Sem
Krigskorrespondent

Som en slutt på kapittelet om støttroppen, gjengir jeg her en avskrift av 4. kompanis dagbok.

- 15.4. Forberedelser til støttropp 16.4.
Ordregiving kl. 10.00 - plan og skisse oversendt bataljonen.
Bombekasterne skyter inn nye sperreområder.
Kl.22.00 samles støttroppdeltakerne i kommandoplassen til siste orientering ved de 3 gruppesjefene kaptein Berg, løytnant Vestad og fenrik Ljungberg.
- 16.4.
- 0035 Støttroppen begir seg til sitt utgangspunkt.
- 0130 Støttroppen går ut fra overløpergraven. Kaptein Berg går som første mann.
- 0140 Kraftige eksplosjoner høres i retning av de russiske graver
- 0145 Plystrepatroner og grønn lyspatron oppsendes ca. 250 meter utenfor overløpergraven.
- 0147 Grønt lyssignal fra samme plass.
- 0150 Menig Lexau kommer til Russergraven og ber om hjelp til såredetransport. (høyre gruppe, fenrik Ljungberg.)
- 0152 Sersjant Ludwigsen tilbake. Høyre fot avslitt.
- 0153 Fiendtlig bombekaster beskytter støttroppens utgangspunkt.
- 0215 Sanitetssersjant Rygvold ber om sanitetsassistanse fra kp.1 og 3.
- 0220 Major Quist kommer til kompaniets kommandoplass.
Sersjant Kavli ved kompanistaben rykker fram til graven for assistanse ved såredetransport.
- 0345 Sersjant Rygvold forbinder den siste av de sårede (sersjant Holst) Han blir bragt til bat. forbindingsplass.
- 0430 Stillhet fra ingenmannsland.
- 0536 Melding til major Quist om kompaniets tap ved støttroppen.
Kp. 4 deltok i støttroppen med 21 mann.
6 kommer hele tilbak.
1 falt (sersjant Rømesmo)
6 savnet: (Kaptein Berg, fenrik Ljungberg, sersjant Jøntvedt, sersjant Tronrud, korporal Kristiansen, korporal Løvold)
1 lett såret: (menig Isaksen)
7 hardt såret: (løytnant Vestad, sersjant Ludwigsen, korporal Bay, menig Alme, menig Fure, menig Lindbom og menig Schønheyder)
Dessuten 4 hardt såret under redningsaksjonen: (sersjant Holst, korporal Karl Johannessen, korporal Vifstad og menig Trosvik.)

Etter at legionskommandøren, major Quist hadde fått rapporten fra 4. kompani, ble følgende melding sendt videre til regimentstaben i Infanteriregiment 409 som legionen hørte inn under.

Den norske Legion

Bat.kommplass den 16.4. 1942

Ang.: Melding om støttroppforetagendet den 16. april 1942.

1. Støttroppen forlot egne stillinger kl. 0125 i rekkefølge: Gruppe A, Gruppe B, Gruppe C.
2. a) Gruppe A nådde angrepsmålet kl. 0145 uten å bli beskutt. Gruppen sprengte 1 bunker og 2 skytterstillinger og satte 1 bunker i brann (den venstre ved punkt B). 3 russere ble skutt i graven og 2 ble tatt til fange. Gruppen trakk seg deretter tilbake gjennom gravene under kraftig granatild.
 b) Gruppe B. nådde punktet som er merket med et kryss kl. 0145. Her falt støttroppførereren og 2 mann. Gruppen gikk tilbake samme vei som de var gått fram.
 c) Gruppe C. nådde sitt angrepsmål kl. 0145 uten å bli beskutt. Bunkeren ble sprengt. 3 russere ble skutt i graven. Gruppeførereren ble igjen for å overta sikringen da gruppen gikk tilbake. Han kom ut for maskingeværild og falt. På tilbakeveien ble to mann i gruppen drept av miner.
3. Fienden åpnet meget kraftig granatild over sine egne stillinger, overløpergraven og våre stillinger. Ilden lå nøyaktig og påførte oss tap. Bataljonen hadde et tap på 8 falne og 14 sårede hvorav 7 er lett såret og 7 sterkt skadet. Av disse falt 7 og 5 ble såret under det egentlige støttroppforetagendet og under utførelse av redningsarbeide falt 1 og 7 ble såret. Alle sårede og en fallen ble bragt med tilbake.
4. Sperreilden fra vårt artilleri, bombekastere og maskingeværer ble åpnet samtidig med fiendens. Støttroppen ble til samme tid tilbake-kalt. De første var tilbake kl. 0215. Forsøk på å hente inn de falne måtte oppgis p.g.a. lysets frambrudd.
5. Fiendens bakre stillinger synes å være meget sterke. Hans bombekastere er meget godt innskutt.
6. Fiendens tap kan med sikkerhet angis til 8 falne. 2 bunkere ble sprengt og 1 ble satt i brann.

(Sign.) A. Quist

Major og kommandør